

LV.

B e t æ n k n i n g

over

indkomne Andragender.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 1ste April 1874.)

1. Hærtels Andragende (indbragt den 28de Januar 1874 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgtreds, M. Nielsen). Forhenværende Bager Hærtel i Ranum andrager om Folkethingets Medvirkning til, at der maa blive indledet retslig Undersøgelse mod Herredsfoged Grichen i Løgstør i Anledning af hans Færd imod Andrageren, nemlig dennes Arrestation i 1869 og Anbringelse i Sindsygeanstalten ved Aarhus, samt derefter paafulgte Anmyndiggjørelse. Da Andragendet ikke er ledsaget af andre Oplysninger end en paa Andragerens Opfordring afgiven Erklæring af 259 Mænd om, at han „ikke har givet Anledning til personlig Ondt eller Konflikt“, har Udvalget intet tilstrækkeligt Grundlag for nogen Indstilling.
2. M. S. Kjær's Andragende (indbragt den 16de December 1873 af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgtreds, Berg). Gartner M. S. Kjær i Faaborg andrager om Rigsdagens Medvirkning til at erholde Erstatning af Statskassen, efter foregaaende Undersøgelse af Sagkyndige, af Beløb, som hans Fader, som Selvskyldnerkautionist for ham, er bleven idømt i Erstatning i Anledning af Andragerens Forpagtning af Augustenborg Frugt- og Rjøkkenhave m. V. Det fremgaar af Akterne, at Andragerens Forpagtning udløb i Mai 1865, men at han forinden uden Anmeldelse forlod Forpagtningen og tilskrev Herredsfogderiet et Brev, dateret April 1865, men uden Stedsangivelse, i hvilket han erklærede at være fratruadt Forpagtningen og at have stillet Slotshaven til Bedkommendes Disposition. Der beklæddes derefter en Mand til at varetage hans Løv med Hensyn til den Laxationsforretning, der i Følge Forpagtningskontrakten skulde foretages ved Forpagtningens Ophør til Ansættelse af Erstatning for Forringelser, som det Forpagtede maatte have lidt i hans Forpagtningstid. Disse ansattes til 964 Rd. 65 $\frac{1}{2}$, men under den af den slesvigske Regjering mod hans Fader anlagte Sag dømtes denne kun til Betaling af 535 Rd. 12 $\frac{1}{2}$, navnlig af Hensyn til, at en Del af Skaden var bevirket ved den danske eller den preussiske Hærs Foranstaltninger. Han indankede Dommen til Overretten og paastod Erstatningen yderligere nedsat med c. 225 Rd., men Underretsdommen stadfæstedes. Andragendet synes navnlig støttet paa, at en Del af den Skade, hvorfor Erstatning er idømt, skal være bevirket ved de danske Tropper. Foruden at der imidlertid ingen videre Oplysning foreligger herom, maa Andrageren ved sin uanmeldte Bortreise for en Del tilskrive sig selv de t